RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2007/021 Le.T

i n d e k l a c h t nr. 2006.3346 (091.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen ‘de tussenpersoon’.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door de tussenpersoon gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft zich in 2000 tot de tussenpersoon gewend voor advies omdat hij wegens beëindiging van zijn dienstverband per 1 juli 2000 van zijn toenmalige werkgever een eenmalige uitkering (een zogenaamde gouden handdruk) zou ontvangen. Van een gedeelte van het beschikbare bedrag heeft klager een lijfrenteverzekering met een stamrechtclausule aangekocht voor de eerste vijf jaar. Het na die vijfjaarsperiode nog resterende bedrag zou worden aangewend als koopsom voor een lijfrenteverzekering voor de komende vijf jaar.

De klacht

Omdat klager eerst vanaf 2010 een pensioenuitkering zou ontvangen, wilde hij de van zijn werkgever in juli 2000 ontvangen uitkering benutten voor een maandelijkse uitkering van ongeveer f. 4.000,- gedurende de eerstvolgende tien jaren. Klager heeft de tussenpersoon gevraagd of dit mogelijk was en hem medegedeeld dat hij een risicoloos product wenste. De tussenpersoon heeft klager medegedeeld dat dit geen probleem was.

Volgens de tussenpersoon was het voordeliger om de koopsom in tweeën te delen in die zin dat voor de eerstvolgende vijf jaar een verzekering werd gesloten en dat van het na die periode resterende bedrag een verzekering voor de volgende vijf jaar werd gesloten.

De tussenpersoon heeft alles bij de verzekeraar geregeld en klager heeft het contract blindelings ondertekend. Dit was volgens de tussenpersoon immers slechts een formaliteit en klager vertrouwde de tussenpersoon volkomen.

In de periode juli 2000 tot juli 2005 heeft klager een maandelijkse lijfrente-uitkering ontvangen van € 2.000,- netto. Na deze vijf jaar bleek er nog slechts € 49.914,- te resteren voor de uitkeringen voor de volgende vijf jaar. Klager heeft dit bedrag risicoloos ondergebracht bij een andere verzekeraar. Klagers maandelijkse netto-uitkering bedraagt thans € 568,- in plaats van de met de tussenpersoon afgesproken € 2.000,-.

Klager verwijt de tussenpersoon dat hij - hoewel klager heeft aangegeven dat hij een risicoloos product wenste - heeft gekozen voor een risicovol product en dat hij zijn belofte dat klager € 2.000,- per maand zou ontvangen niet is nagekomen.

Het standpunt van de tussenpersoon

Klager heeft destijds zeer bewust gekozen voor de uiteindelijk gekozen constructie van aanwending van de gouden handdruk. De tussenpersoon heeft in samenwerking met de verzekeraar destijds twee mogelijkheden geboden aangaande de verwerking van de koopsom: enerzijds de optie om het beschikbare bedrag gelijkelijk uit te strijken over een periode van tien jaar en anderzijds de optie om de uitkering en hiermee de koopsom te verdelen in een verzekering voor de komende vijf jaar en het dan resterende bedrag als koopsom te gebruiken voor een verzekering voor de dan volgende vijf jaar. Voor beide opties zijn destijds berekeningen door de verzekeraar gemaakt welke ter goedkeuring aan klager zijn voorgelegd.

De tussenpersoon heeft klager destijds uitgelegd dat een direct ingaande uitkering met een looptijd van tien jaar een lagere uitkering genereert, doch dat er dan wel de zekerheid is over de hoogte van de uitkering gedurende die tien jaar. Klager had destijds een nadrukkelijke inkomenswens die slechts gerealiseerd kon worden als de koopsom in tweeën zou worden geknipt, zodat in ieder geval de uitkering over de eerste vijf jaar conform de wens van klager zou worden gerealiseerd.

De aan klager verstrekte offerte was voorzien van een begeleidende berekening waarin stond opgenomen dat de koopsom in tweeën zou worden geknipt en dat het na vijf jaar resterende bedrag “x kan opleveren, waarvoor dan alsnog een rente dient te worden aangekocht”. Deze offerte/berekening is door klager voor akkoord ondertekend.

Gaandeweg de eerste vijf jaar is de rekenrente, die een niet onbelangrijke factor is bij het bepalen van de uitkering, drastisch gedaald. Dit was voor de tussenpersoon niet te voorzien.

De tussenpersoon kan de teleurstelling van klager begrijpen en heeft getracht een in de ogen van klager bevredigende oplossing te vinden bij de verzekeraar en externe partijen. Een van de gedane aanbiedingen gaf een hogere uitkering dan klager thans verkrijgt met de door hemzelf gekozen verzekering. Ondanks het feit dat de verzekering destijds is gesloten bij een ander kantoor, heeft de tussenpersoon deze zaak nadien naar behoren en goed vakmanschap afgehandeld en begeleid.

Het commentaar van klager

Na kennisneming van het verweer van de tussenpersoon heeft klager zijn klacht gehandhaafd en nog het volgende aangevoerd. De tussenpersoon heeft klager niet laten kiezen uit twee opties maar heeft klager direct geadviseerd de koopsom te verdelen in twee maal vijf jaar. De tussenpersoon heeft klager ook niets uitgelegd. Klager heeft geen inkomenswens geuit maar heeft de tussenpersoon gevraagd naar de mogelijkheden die er waren. De door de tussenpersoon aangedragen oplossing was niet zonder risico’s, zodat klager uiteindelijk heeft gekozen voor de thans gesloten verzekering bij een andere verzekeraar.

Het verdere verloop van de klachtprocedure

Bij brief van 17 januari 2007 heeft de tussenpersoon de Raad desgevraagd medegedeeld dat hij klager diverse malen heeft gewezen op de risico's die het gekozen product met zich bracht.

Klager heeft hierop gereageerd bij brief van 21 januari 2007. Klager heeft herhaald dat hij niet wist dat het door hem gekozen product een risicovol product was.

Het oordeel van de Raad

1. Klager verwijt de tussenpersoon dat hij vanaf juli 2005 niet meer een maandelijkse lijfrente-uitkering van € 2.000,- ontvangt, maar een uitkering van slechts€ 568, -. Klager heeft aangevoerd dat hij de tussenpersoon destijds heeft medegedeeld dat hij een risicoloos product wenste, dat het volgens de tussenpersoon voordeliger was om de koopsom te verdelen in een verzekering voor de eerstkomende vijf jaar en het dan resterende bedrag als koopsom te gebruiken voor een verzekering voor de dan volgende vijf jaar en dat hij over de risico's van het gekozen product niet door de tussenpersoon is geïnformeerd.
2. De tussenpersoon heeft hiertegen aangevoerd dat hij klager destijds twee mogelijkheden heeft geboden aangaande de aanwending van de koopsom maar dat klager een nadrukkelijke inkomenswens had die slechts gerealiseerd kon worden als de koopsom in tweeën zou worden geknipt. Voorts heeft de tussenpersoon aangevoerd dat hij klager op de risico's van het door hem gekozen product heeft gewezen.
3. De Raad stelt voorop dat een tuchtrechtelijke procedure als de onderhavige zich niet ertoe leent feiten vast te stellen waaromtrent partijen van mening verschillen en doorslaggevend bewijs ontbreekt. De Raad moet zich op grond van zijn reglement beperken tot het beoordelen van het standpunt dat de tussenpersoon jegens klager heeft ingenomen en de wijze waarop de tussenpersoon heeft gehandeld.
4. Bij de aan de Raad overgelegde stukken bevindt zich een offerte van 30 maart 2000 waarin, voor zover hier relevant, het volgende staat vermeld: 'Indien uw cliënt gedurende de eerste 5 jaren een rente wil, die overeenkomt met een netto maanduitkering van ƒ 4.300,- dan dient de rente op jaarbasis ƒ 75.711,- te bedragen (Gerekend naar het belastingregime vanaf 01-01-2000!). Voor een rente van deze omvang is een kapitaal nodig van ƒ 339.557,- Er resteert dan ƒ 149.495,- wat als koopsom gestort over 5 jaren een bedrag van ƒ 243.265 kan opleveren (zie bijgaand rekenoverzicht), waarvoor dan alsnog een rente dient te worden aangekocht'.
Gezien deze door klager voor akkoord ondertekende offerte acht de Raad niet onaannemelijk de stelling van de tussenpersoon dat het gekozen product is ingegeven door klagers inkomenswens en dat klager van de risico's van het gekozen product - waaronder het risico dat klager over de tweede termijn een lagere lijfrente-uitkering zou ontvangen - op de hoogte moet zijn geweest. De stelling van klager dat hij de offerte nooit heeft gelezen omdat hij op de tussenpersoon heeft vertrouwd, doet daar overigens niet aan af omdat dit voor klagers eigen risico komt.
Nu het standpunt van de tussenpersoon wat betreft de hierboven vermelde klacht verdedigbaar is, kan dan ook niet worden geoordeeld dat hij de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad.

De beslissing
De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 19 maart 2007 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. E.J. Numann, mr. F.R. Salomons en mr. C.W.M. van Ballegooijen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)